

Lucija Matič

IGLEK

Srečanje s krokodilom

Zbirka slikanic Iglek

- 1. knjiga; Iglek - Kako se je vse sploh začelo*
- 2. knjiga; Iglek - O šoli*
- 3. knjiga; Iglek raste*
- 4. knjiga; Iglek - Srečanje s krokodilom*

Opomba:

S klikom na prazen okvir lahko vnašate svoje vsebine in si vaše zamisli tudi shranite.

S klikom na dinozavra pa te vsebine lahko tudi javno objavite.

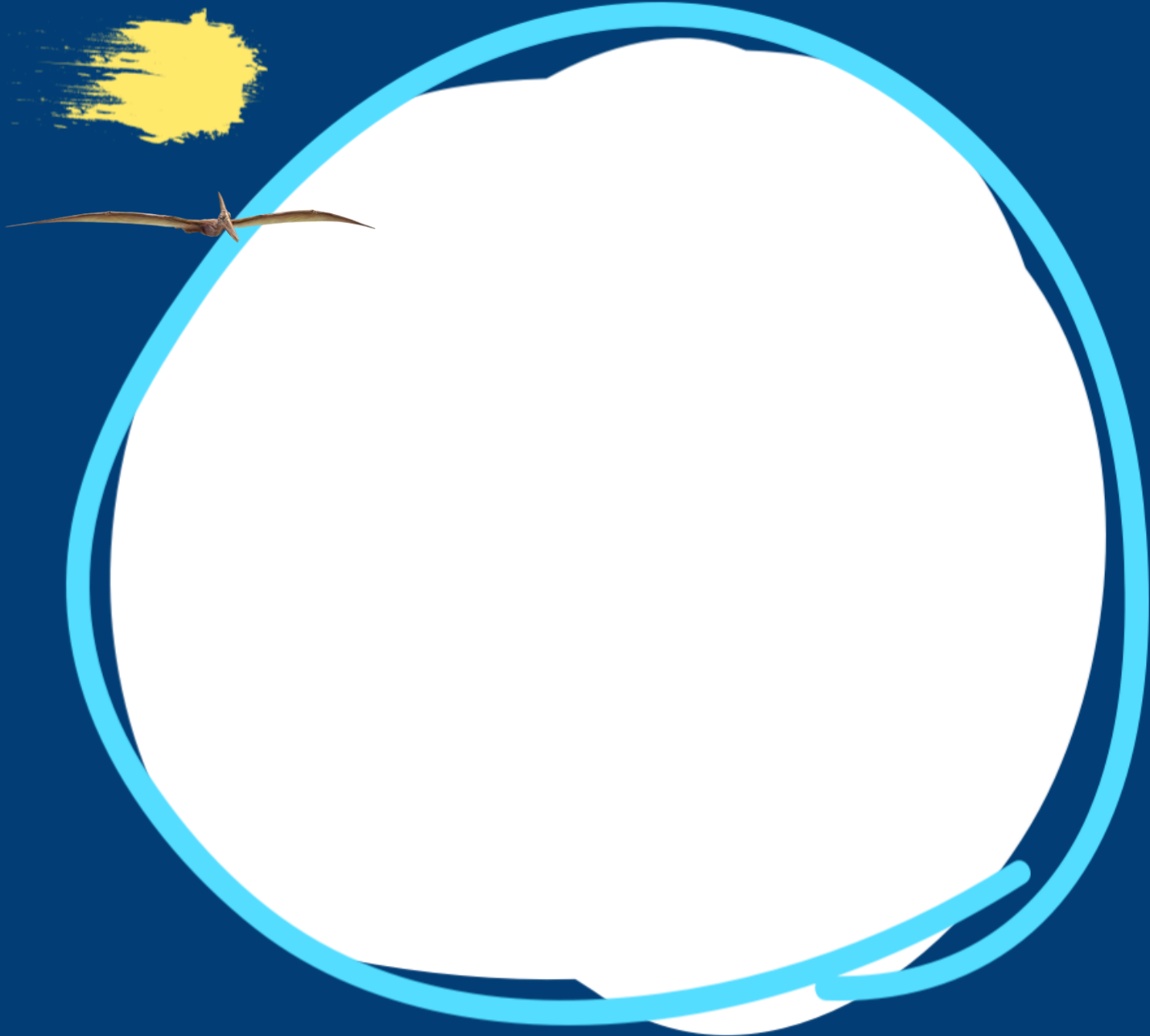
Ko je zmajček Iglek prišel domov, so se vsi
zmaji zbrali okoli njega in vzdihovali:
"Ooooh, kako lepo lubje, kje si ga našel?
Tudi jaz bi imel tak ščit."

Zmaji so namreč občudovali vse, kar se je bleščalo ali spreminjalo barve. Zato so včasih dolgo strmeli v nebo in gledali zvezde, vzklikali, ko so zagledali zvezdne utrinke, in pobrali vsak lesketajoči se kristal ali kamen, ki so ga našli.

Zmajski domovi so bili prav bleščeče okrašeni z različnimi najdenimi kamni, peresi ali barvnim cvetjem.

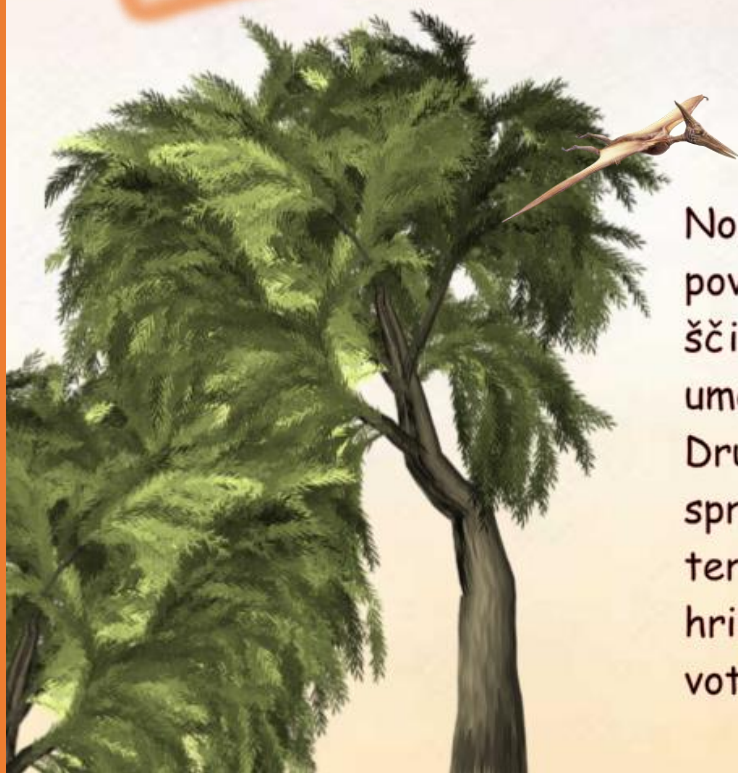

Tako je bila videti okrašena zmajska votlina ...

Otroci, katera žival se vede podobno kot zmaji?

Seveda, sraka rada
zbira bleščee
stvari in si z njimi
krasi svoje gnezdo.

No, po vsem tem razburjenju, ki ga je povzročil s svojim novim bleščočim ščitom, se je Iglek želel malo umakniti in biti sam.

D drugega dne se je odpravil na sprehod. Hodil in hodil je po gozdu ter tako prišel na vrh sosednjega hriba, od koder se je njegova domača votlina komajda videla.

Pod vrhom je bila lepa planota z jezerom, obsijana s soncem, vse naokoli pa sta bila mir in tišina. Iglek je sklenil, da bo malo počival. Razmišljal je o tem, da bi si bilo tu dobro zgraditi zavetje, saj je spet odtaval precej daleč od doma. In če bi ga tu zalotila nevihta, ne bi imel kam ...

Ko je tako leže na hrbtu razmišljal in opazoval oblake, se je nenadoma neka žival spotaknila obenj. Slišalo se je godrnjanje in stokanje. Očitno se žival sploh ni zavedala, da ga je pohodila in prav nemarno brcnila. "Je slep ali nevzgojen?" je pomislil Iglek.

slika skale

"Presneta skala," je zamrmral vsiljivec in se obrnil k Igleku.

"Ojoj," sta se oba prestrašila in obstala.

"Saj to je zmaj! Saj to je krokodil!"
sta pomislila oba hkrati.

Otroci, kaj mislite, da je bilo tako nenavadno,
da sta oba ostala brez besed in le strmela drug v drugega?

No, stvar je bila v tem, da so bili krokodili in zmaji že od nekdaj
hudo sovražno nastrojeni drug do drugega.

Kaj učijo krokodilje mladiče?

Zmaji so strašne in krvoločne živali. Ubijajo za zabavo. Zmaj pride v krokodiljo deželo in bruha ogenj tako dolgo, da uniči vse rastline in se morajo krokodili preseliti. Zmaji prežijo nad jajci krokodilov in požrejo vsakega krokodilčka, takoj ko se izleže. Zmaji ves čas tudi vpijejo, rjovijo, so nemogoči in nihče ne zdrži v njihovi bližini. Med seboj se ves čas pretepajo in grizejo. Drug drugemu kradejo hrano. Jedo celo mladiče drugih zmajev in so najbolj nemogoče živali na svetu. Celotni dinosavri so bolj olikani od zmajev.

Najbolje, kar lahko krokodili naredijo,
je, da se držijo čimbolj stran od zmajev in jo ucvrejo takoj, ko
kakšnega zagledajo.

Zmaj, kot si ga predstavljajo krokodili.

I

Krokodil, kot si ga predstavljajo zmaji.

Kaj učijo zmajeve mladiče?

Krokodili so leni in zanemarjeni. Ves dan samo počivajo in prežijo v vodi na hrano. Če te ugrizne krokodil, boš zagotovo umrl, saj se ti bodo rane vnele, ker imajo krokodili vedno umazane zobe. Krokodili se delajo, da so prijazni, ko pa jim obrneš hrbet, te napadejo in te čisto malo ugriznejo, nato zbežijo. Zmaj pa potem v hudih mukah umre.

Najbolje, kar lahko zmaj stori, če se mu kak krokodil približa, je, da ga pošteno prestraši. Da rjove in bruha ogenj, da meče vanj kamenje. Nikakor pa naj mu ne hodi blizu, da ga ne bi mogel ugrizniti.

In tako sta si stala
iz oči v oči, oba
mlada, oba
preplašena in oba
negibna. Zmaj in
krokodil. Tako blizu
drug drugega, da bi
se zlahka dotaknila.

Noben od njiju se ni hotel premakniti, zbežati ali napasti prvi. Čakala sta drug drugega in bila oba pripravljena na obrambo, če bi ga drugi napadel.

Tako sta nekaj časa le stala in opazovala drug drugega. Saj ta zmaj sploh ni videti tako strašen, je pomislil krokodil.

Moram se paziti krokodilje
prijaznosti, si je mislil Iglek.
Nikakor mu ne smem obrniti
hrbta. Če me bo skušal
ugrizniti, ga bom pošteno
brcnil. Ravno prav stoji, da
ga močno brcnem v trebuh.

“Mislil sem, da si skala. Ves nepremičen ležiš tu, prav boli me
noga, ker sem se spotaknil ob tebe. Kaj sploh delaš tukaj?
To ni zmajski hrib,” je rekel krokodil.

No, prijazen ravno ni, si je mislil Iglek. Namesto da bi se mi opravičil, ker me je brcnil in zmotil, še pametuje. Smrdi tudi ne, ni videti umazan, kot so umazani krokodili.

"Kaj si gluhi? Ste celo noč rjoveli in zdaj ne slišiš dobro?" je tečnaril krokodil, ga gledal postrani in si drgnil boleče mesto. Ocenil je, da ga ta zmaj verjetno ne bo napadel. Samo opazoval ga je in čakal. Zmaj ni bil videti pripravljen na napad.

Iglek se je previdno premaknil, da bi se lahko branil, če bi krokodil poskušal karkoli. Krokodil pa se je sesedel, se obrnil stran od njega in obmiroval.

Kaj pa je zdaj to? Očitno me ne namerava ugrizniti, boji pa se me tudi ne? Kaj pa je s tem krokodilom?

"Reče se oprsti," je končno izustil Iglek.

Krokodil je bil presenečen. Zmaji so vendar nevzgojeni in divjaški. In zdaj bo njemu tak divjak pametoval, da se mu ni opravičil? Pa vendar ima prav, saj verjetno boli tudi zmaja, ker se je tako grdo spotaknil obenj.

Prav nič dobre volje je krokodil zamrmral: "Oprosti."
Vedel je, da ima zmaj prav.

"Je že v redu. Rad hodim naokoli in raziskujem. Nisem vedel, da je to vaš hrib. Mislil sem, da krokodili živite daleč stran," je dejal Iglek.

"No, jaz sem precej daleč od doma. Tam doli živimo. Skoraj nikdar ne zaidemo sem. Razen mene, ki prihajam sem pogosteje."

Ojoj, kako sem pameten. Zdaj sem mu celo povedal, da sem čisto sam tu. Zdaj me lahko brez skrbi napade, je pomislil krokodil. Nihče ne bo vedel niti, kje me iskati.

Tudi Iglek se je usedel, nato pa nista vedela, kaj naj rečeta. Tako sta obsedela v tišini. Presenečena sta bila drug nad drugim, saj nobeden od njiju ni ustrezal opisom, ki sta se jih od malega učila o drugih.

"Jaz sem Iglek,
kako je pa tebi ime?"

"Jaz sem Brin."

"Brin, ali morda veš, kje bi našel kakšne močne veje, ki se dajo dobro upogniti in dolgo zdržijo?"

"Vem, ja, pri nas jih je vse polno. Toda ne priporočam ti, da greš k nam, ker te bodo napadli in odgnali. Zmaji pri nas niso dobrodošli. Zakaj pa jih potrebuješ?"

"Zgraditi želim zavetje."

"Zavetje? Mislil sem, da zmaji živite na prostem, da ne znate graditi."

"Ne živimo na prostem. Imamo daleč najlepše votline naokoli. Vi krokodili seveda tega ne veste, ker se vam ne ljubi dela..."
je hitro utihnil.

V resnici čisto ničesar nista vedela drug o drugem. Vse, kar sta dotlej izvedela o tej drugi vrsti živali, sploh ni držalo. Iglek ni bil grob in nevzgojen, krvoloč in divji. In Brin ni bil zahrbtnen in ni kazal želje po tem, da bi ga ugriznil.

"Kaj pa se krokodili igrate?"

"Potapljamo se, lovimo se in se skrivamo v rekah. Pa vi?"

"Mi tudi, samo vode ne maramo preveč. Vse to, kar vi delate v vodi, počnemo mi na kopnem. Ko bomo večji, pa še v zraku."

"Saj niste ptiči."

"Imamo pa krila," je svoja majhna krila razširil Iglek, da si jih je Brin ogledal.

"Moja so še majhna. Ko bom zrasel, nas bo učitelj naučil leteti, in takrat se bomo igrali tudi v zraku. Kako zabavno je gledati starejše zmaje, ko se lovijo, prehitevajo in delajo akrobacije med letenjem."

"Od nekdanj sanjam, da letim. Ko se zbudim, mi ni nič jasno.

Saj krokodili ne znamo leteti. Čutim pa, da je leteti čudovito."

Iglek se je strinjal z njim, čeprav sam še ni letel. Že gledati, kako letijo drugi, je čudovito. Dobro, mogoče je tudi malo strašno na začetku ... Potem pa ... Komaj čaka, da bo dovolj velik, da bo začel.

"Dobro, zdaj grem. Ali boš še kdaj prišel sem? Prinesi s sabo kakšne veje, če že jaz ne morem k tebi."

Brin je bil skorajda presenečen. Ne bo ga ubil?

Res čisto nič ne drži od tega, kar ve o zmajih. Ali pa je le ta zmaj drugačen od ostalih. Zanimivo bi ga bilo bolje spoznati, saj mu lahko veliko novega pove, pa še leteti bo nekoč znal ...

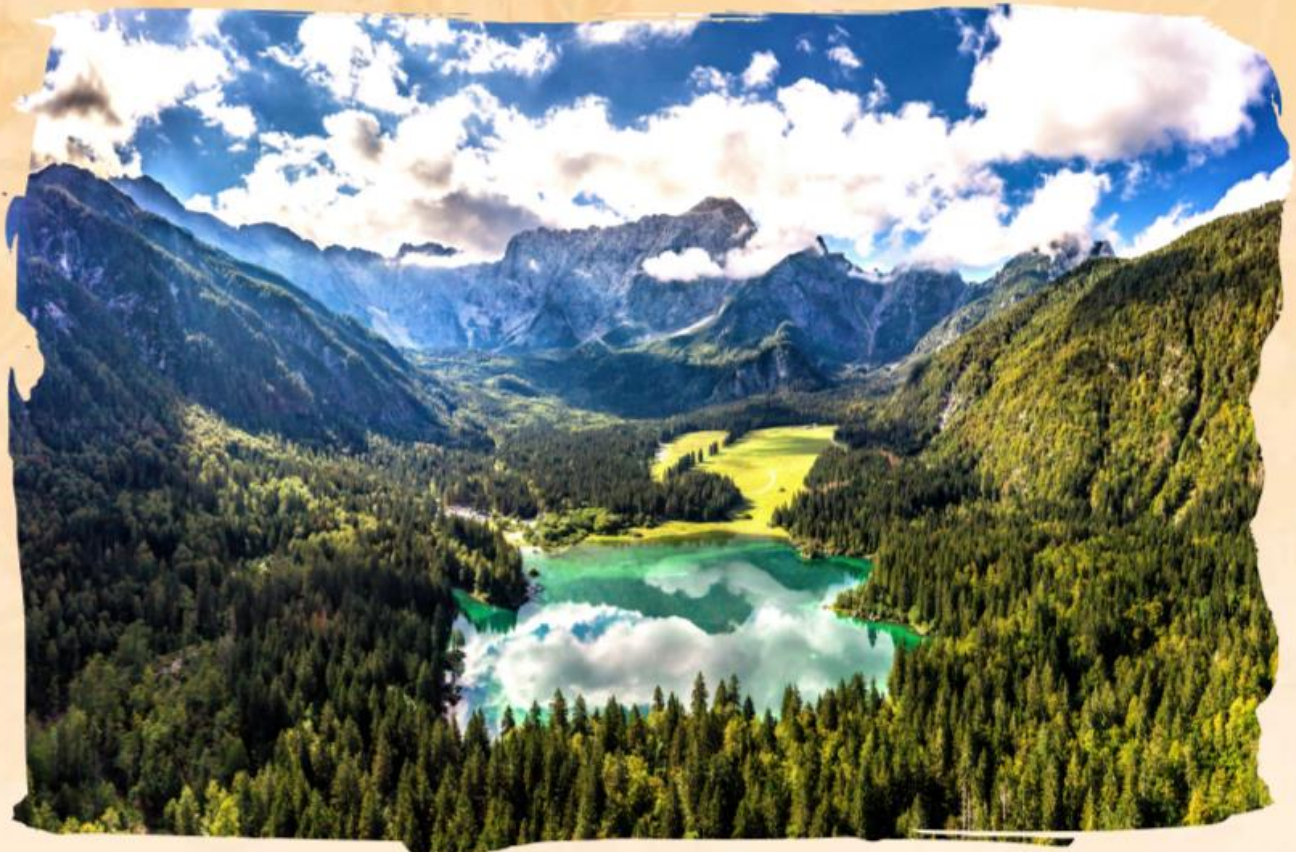
"No, verjetno bom še kdaj prišel sem. Mogoče jutri. Ne vem."

"Če prideš jutri ob tem času, bom tu. Adijo," je dejal Iglek in odšel.

Tisti dan sta oba še dolgo
premišljala drug o drugem.

Čeprav je bila do kraja, kjer sta se prvič srečala, dolga pot za oba, sta se odločila, da se jutri spet snideta.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 4. dela: Iglek-Srečanje s krokodilom

Avtorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay, Petar Sabol, Uroš Fink, Lucija Matič

Lektorirala: Nives Mahne Čehovin

Foto knjiga je izdelana s programom Moj CEWE fotosvet, z dovoljenjem za objavo.

Izdaja: elektronska izdaja

URL naslov: <https://iglek-thor.com/eiglek4.pdf>

Kraj: Zapotok

Založba: samozaložba

Leto izida: 2021

Nosilec avtorskih pravic: Lucija Matič

vse pravice pridržane, prost dostop

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v

Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 70864131

ISBN 978-961-95225-2-3 (PDF)

Maloprodajna cena publikacije: 0 €

ZBIRKA SLIKANIC IGLEK

V četrti zgodbi iz zbirke Iglek spozna enega od svojih najnevarnejših sovražnikov. Bo sledil napotkom svojega rodu, kako naj ga onesposobi? Ali se bo znal ubraniti pred nevarnostjo? Ali pa je možna tudi kakšna druga pot? V tej zgodbi je Iglek sicer zelo previden, a zna tudi presojeti s svojo glavo. Razplet nevarnega srečanja dveh mladih je zdaj še zelo nenavaden in negotov. Toda nekoč bo ravno ta odločitev pomenila velik preobrat v življenju tedanjih prebivalcev prazgodovinskega sveta.

Želim ti poguma in dobre presoje.

